

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9326/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, коју заступа Марко Јовановић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Житорађа“ и Општине Житорађа, коју заступа Правобранилаштво општине Житорађа, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу садржаног у пресуди Гж 690/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу садржаног у ставу другом изреке пресуде Гж 690/23 од 08.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу садржаног у ставу другом изреке пресуде Гж 690/23 од 08.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 4151/21 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и наложено туженима да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износ од 80.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова износ од 35.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 45.000,00 динара, док је ставом другим изреке преко досуђених а до тужбом тражених износа до висине од 50.000,00 динара за претрпљени физички бол и на име претрпљеног страха до висине од 80.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 97.920,00 динара. Допунском пресудом обавезани су тужени да тужиоцу на досуђени износ за претрпљену нематеријалну штету солидарно исплате законску затезну камату од 21.02.2023. године до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Прокупљу садржаним у пресуди Гж 690/23 од 08.02.2024. године, ставом другим изреке, решење о трошковима поступка садржано у

ставу трећем изреке првостепене пресуде је преиначено и обавезани су тужени да тужиоцу уместо првостепеним решењем досуђеног износа од 97.920,00 динара исплати износ од 81.594,00 динара.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић